

alb' ⁴⁰ (rădăcina cuvântului se află în sl. com. *griva*, cf. sl. *bis.*, rus. etc. *griva* ‘coamă’). ⁴¹ Adjectivul poate apărea și substantivat, iar *grivu*, *griva* pot să fie și nume de cîine (cătea). Cf. sufixat: *grivei* (de obicei nume de cîine), *grivan'* un fel de șoarece cu o pată mare în jurul gâtului' ⁴².

Breaz' 1) (despre animale: cal, bou, cîine etc.) cu o pată albă în frunte sau cu o dungă albă pe bot; 2) (fig. despre oameni, de obicei la comparativ) deosebit, grozav, iscusit, deștept' corespunde bg. *бряз'* *breaz* (despre animale) ⁴³ (singura limbă slavă care are un astfel de adjecțiv — fără sufix — din rădăcina cuvântului sl. com. *berza: bg. *бръза*, rus. *береза* etc.) ⁴⁴. Sensul al doilea, figurat, e o creație proprie românească.

Toate aceste adjective se referă la culoarea părului, lînii, penelor animalelor și păsărilor, de obicei domestice. Acestei categorii am putea să-i adăugăm adjecțivul *sireap* (inv. *svireap*), care denumește o caracteristică mai ales a cailor: *sireap* '1) (învechit) crud, iute la fire. 2) (despre cai) sălbatic, iute, greu de stăpînit' corespunde v. sl. *сирекипъ* sălbatic, crud (wild, roh)' (de ex. la Mikl., Lex. 825: *сирекипъ конъ*), bg. *сврепен'* crud, sălbatic'; cf. și v. rus. *свербънъ* și *свербънъ*, rus. mod. *сверпеный'* sălbatic, crud, furios' ⁴⁵ etc. Că adjecțivul se întrebunează în limbile slave adesea cu privire la cai o dovedește și cuvântul polonez *świerzepa* (*świerzopa*)'iapă'. ⁴⁶

3. Însușiri psihice ale omului (calități și defecte).

O grupă destul de numeroasă o formează acele adjective de origine slavă care denumesc însușiri morale ale omului. În virtutea caracterului lor expresiv, odată pătrunse în limba română, ele au căpătat o largă circulație, extinzîndu-și de cele mai multe ori înțelesul inițial. Printre ele sunt atît adjective care denumesc « calități » ale omului (*vesel*, *mîndru*, *destoinic*, *vrednic*, etc.), cît și adjective care desemnează « defecte » morale (*prost*, *mîrșav* etc.). Totuși, o astfel de clasificare este, într-o oarecare măsură, artificială, căci ea poate fi făcută doar din punctul de vedere al limbii literare contemporane, nu și în plan istoric (*prost'* simplu' reprezinta inițial o calitate); uneori chiar, acelaș adjecțiv poate denumi atît o « calitate », cît și un « defect » (ex. *mîndru*). Iată de ce o clasificare strictă a acestor cuvinte e greu de făcut, fie și pentru faptul că granițele lor semantice sunt adesea foarte largi. Cum am spus mai sus, adjectivele sunt grupate aici pe baza sensului principal și al întrebuiințării celei mai curente. În tratarea lor vom scoate însă în evidență și sensurile învechite, care

⁴⁰ I ve ković - Broz, I, 344.

⁴¹ Cf. Berneker, I, 352; Vasmer, REW, I, 308.

⁴² DA II, p. II, 314.

⁴³ Mladenov, Бълг. тълк. речник, I, 219.

⁴⁴ Vezi etimologia: Berneker SEW, I, 52, Vasmer, I, 77.

⁴⁵ Vezi etimologia la Vasmer, REW, II, 594.

⁴⁶ Cf. Brückner, Słownik etymologiczny, 536.